

[Udenrigsministeren.]

har tilsvarende Systemer, og Systemer, der i mange Tilfælde er af en langt skarpere Karakter end det System, vi anvender her i Danmark. Derfor har vi været nødt til at sætte dette System op som en Art Værn mod den Fremgangsmaade, som fra anden Side er anvendt. Men naar man saa i mange Tilfælde gaar til den modsatte Yderlighed, hvad det ærede Medlem dog ikke syntes tilbøjelig til, nemlig at sige, at ved Hjælp af Valutacentralen eller i hvert Tilfælde ved Hjælp af en Politik af den ene eller den anden Karakter, med eller uden Valutacentralen, kunde vi opnaa de mærkværdigste Ting af de andre Lande, ja, saa er dette Forventninger, som ikke kan virkeliggøres, og som jeg for min Del derfor ikke vil give nogen som helst Støtte til. Den Forestilling, at Danmark er i Stand til at diktere England og Tyskland Gennemførelsen af de Ønsker, som den ene eller den anden Erhvervsgren eller det ene eller det andet Parti i Danmark mener, at England og Tyskland burde gaa ind paa, det er en Forestilling, som ikke har nogen Bund i de Verdensforhold, der bestaar. Vi staar over for Forhandlere, som varetager deres Interesser meget stærkt og i mange Henseender staar i en meget gunstig Stilling med Hensyn til Varetagelsen af deres Interesser i Forhandlingerne over for os, og derfor bliver enhver af disse Aftaler en Aftale, der sigter imod det opnaaelige, det, som det overhovedet lader sig gøre at komme til Rette med Modparten om.

Det ærede Medlem er meget misforstået med det, der er opnaaet ved Aftalerne med Tyskland. Kulaftalen er det jo blevet almindeligt at sige meget ubehageligt om. Kendsgerningen er den, at hvis denne Aftale ikke var opnaaet, vilde Varer, der fandtes i Danmark, og som var frembragt her i Landet, Varer af stor Betydning for det danske Landbrug og til en Værdi af den halve Snes Millioner, det drejede sig om, have været fuldkommen værdiløse, i enhver Henseende tabt. Dette er Baggrunden for, at man traf den Aftale, hvori det paagældende Erhverv var i meget høj Grad interesseret. Med Hensyn til den samlede Aftale med Tyskland for det sidste Aars Vedkommende betyder det, at det allermeste af de 86 Millioner, hvormed Danmarks Udførsel er forøget for 9 Maaneders Vedkommende, har muliggjort en Forøgelse af Raastofindførselen paa omkring 70 Millioner i de 9 Maaneder, og Fremgangen kan ventes fortsat i Aarets sidste Maaneder; det vil med andre Ord sige, at hvis man ikke havde gennemført denne Forøgelse, vilde dette sidste Aars

Fremgang i Danmark ikke have været mulig; den bygger derpaa, den har sit Grundlag deri. Derfor tror jeg heller ikke, at noget Medlem af den høje Rigsdag, enten ved at stemme imod eller ved at afholde sig fra at stemme, vilde have drømt et eneste Øjeblik om ikke at slutte sig til denne Aftale, hvis den paagældende troede, at han havde været i Stand til at bringe den til at falde.

Det ærede Medlem talte om, at den Stand, hvis Ordfører han i første Række var, eller som han i hvert Fald i Dele af sin Tale væsentligst udtalte sig om, var misforstået med det Balanceforhold, der er mellem Danmark og Tyskland i Øjeblikket efter denne Handelsaftale, et Balanceforhold, der giver et noget større dansk Køb i Tyskland end det tyske Køb i Danmark. Det staar vel omtrent som 1 mod 1,2, knapt nok 1,2, men noget i den Retning for de Varers Vedkommende, som er af dansk Oprindelse og af tysk Oprindelse. Dengang alt dette begyndte, dengang Krisen satte ind, naaede vi dertil, at paa et givet Tidspunkt var Forholdet for disse Varers Vedkommende ikke 1 til 1,2, men 1 til 2, et Forhold, der nogenlunde svarer til Forholdet, paa hvilket den engelsk-tyske Aftale bygger, til Fordel for Tyskland, naar man regner det at sælge mest for en Fordel. Vi har altsaa nærmet os meget, meget stærkt den Tid, da man er kommet bort fra den unaturlige Tilstand, der indtraadte ved Begyndelsen af denne Periode, og er kommet til et Standpunkt, som i hvert Fald ikke er ringere end det, der forelaa i de foregaaende Aar, naar vi sætter disse Varegrupper op mod hinanden. Jeg kan derfor ikke erkende, at denne Aftale er af en saa ringe Karakter, at det er ufatteligt, at Tyskland har kunnet tage et saadant Standpunkt, at det ikke vil gøre os større Indrømmelser. Det vilde naturligvis have glædet mig, om man havde kunnet opnaa større Indrømmelser; men jeg mindes fra den Tid, da disse Forhandlinger fandt Sted, i Begyndelsen af Aaret og ved Slutningen af det foregaaende Aar, at paa et Tidspunkt, da Tyskernes Fordringer med Hensyn til Forskellen laa flere Gange højere end det, der blev det endelige Resultat, var man fra Købmandskredse under alle Forhandlingerne meget ivrig for en hurtig Afslutning. Jeg ved, at det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham, ikke delte denne lidenskabelige Iver, men vi stod over for den ved Møde efter Møde, og man viste den samme Interesse fra Landbrugets Side under de paagældende Forhandlinger. Vi ansaa det for umuligt at slutte paa disse Vilkaar, fordi det vilde have sprængt vor Økonomi.